

[Enggaard.]

Ministeren har oplyst over for os i udvalget, at det, man sigter efter at opkøbe i henhold til § 5, i første række er til offentlige formål og vil strække sig over f. eks. 5 år. Staten skulle så efter tanken ligge inde med disse jorder, indtil kommunerne i henhold til planlægningen skulle overtage dem til deres formål. Det forekommer mig at være en unødigt kompliceret fremgangsmåde, som bringer staten mere direkte ind i billedet, end vi bryder os om det i venstre. Det kan også efter min opfattelse medføre problemer for kommunerne i samme område at skulle have liggende dels arealer, som er kommunalt købt og finansieret, dels arealer, som er på statens hånd, indtil kommunerne overtager dem, dels privatejede arealer. Hvis der nu også kommer andre bestemmelser ind i billedet — jeg forstår efter pressens meddelelser i disse dage, at der er en statslig boligfond på vej med visse lånemuligheder for kommunerne for opkøb af jorder til boligbyggeri og måske også til andre end til kommunerne — ja, så har vi alle muligheder repræsenteret på samme tid.

Jeg ville egentlig gerne spørge boligministeren, hvordan forholdet kan tænkes at blive imellem udlån fra den nye boligfond, som vi jo kender meget lidt til endnu, og de beslægtede bestemmelser i denne lovs § 5. Jeg tror, at det også af hensyn til den ny tanke om en statslig boligfond er rigtigt, at tredje behandling af dette lovforslag ikke som forudset finder sted på fredag, men først senere, så karakteren af den bebudede boligfond kan være kendt forinden.

Venstre har, som fru Lis Groes redegjorde for det, aldrig kunnet acceptere lovens § 5, som den er formuleret i øjeblikket. Vi erkender de pågældende kommuners vanskeligheder under den gældende kreditstramning og det meget høje renteniveau, og i konsekvens heraf har vi skitseret en ny formulering af § 5, som i sin opbygning meget følger den gældende, men som åbner mulighed for, at staten kan udlåne midler til kommunerne til opkøb af jord til offentlige formål, når planlægningsudvalget indstiller det. I sin mekanisme vil der ikke være afgørende forskel på ministerens planlagte opkøb og de opkøb, som kommunerne efter vor formulering sættes i stand til at foretage direkte uden staten som mellemlid. Det

betyder også, at nødvendige hensyn til tidsfølgen kan iagttages.

Som det er anført i betænkningen, forudsætter man, at en udtalelse fra planlægningsudvalget for Køge Bugt-området kan foreligge inden lovforslagets tredje behandling. Det har sin årsag i, at venstre naturligvis med stor interesse ønsker at høre de bemærkninger, som man derfra kunne have til det forslag, vi har skitseret. Når det er fremsat som en skitse til en ny formulering, ligger naturligvis heri, at vi er parat til at ændre i formuleringen i et omfang, som stadig bevarer meningen, hvis der måtte være særlige hensyn, som taler for det.

Det vil herefter være klart, at venstres stilling til loven som helhed vil være afhængig af, hvorledes § 5 finder sin endelige formulering, og det vil næppe, sådan som gangen i udvalgsarbejdet er lagt op, finde sted, før vi når til tredje behandling.

Gottschalk-Hansen: Da lovforslaget om planlægning af Køge Bugt-området var til behandling i maj 1961 og blev vedtaget, skete det med tilslutning af det konservative folkepartis stemmer, idet jeg dog på mit partis vegne under lovforslagets behandling gav udtryk for store betænkeligheder med hensyn til lovens § 5 ud fra den betragtning — og det er en opfattelse, vi stadig deler — at det er betænkeligt, at staten opkøber arealer i kommunerne og på den måde får en vis rådighedsret over kommunal jord. Vi har før givet udtryk for, stillet forslag om og også fået gennemført, at staten hjælper kommuner til byggeudmodning, og det er rigtigt, som fru Lis Groes sagde, at der er opnået værdifulde resultater i så henseende. Der er dog en væsensforskell på de to ting. Vi var betænkelige ved den praksis, at staten skulle være ejendomsbesidder i kommunerne; men ud fra den betragtning, at det er ganske specielle problemer, der gør sig gældende inden for kommunerne i Køge Bugt-området med den ekspansion, der finder sted, og med de mange offentlige anlægs- og byggeudgifter, som må foretages på grund af den store udflytning, fandt vi, at det var rimeligt, at der blev nedsat et planlægningsråd, lagt en dispositionsplan, stillet forslag om en tidsfølge og udarbejdede byplaner. Ud fra denne betragtning kunne vi stemme